

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

TEMYİZ EDENLER : 1- (DAVALI) İstanbul Defterdarlığı - İSTANBUL - (E-Tebliğat)
(Boğaziçi Kurumlar Vergi Dairesi Müdürlüğü)

VEKİLİ : Av. Ferhat YILMAZ

2- (DAVACI) Hatice ŞİMŞEK

VEKİLİ : Av. Yılmaz BEKTAŞ - (E-Tebliğat)

İSTEMİN KONUSU : İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 6. Vergi Dava Dairesinin 30/09/2024 tarih ve E:2024/3204, K:2024/2951 sayılı ısrar kararının aleyhe olan hüküm fıkralarının taraflarca temyizen incelenerek bozulması istenmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Davacı tarafından, Konsad Dış Ticaret ve Pazarlama Anonim Şirketine ait kamu alacağının tahsili amacıyla kanuni temsilci sıfatıyla adına düzenlenen 28/01/2019 tarih ve 1 ila 6 takip numaralı ödeme emirlerinin iptali istemiyle dava açılmıştır.

İstanbul 8. Vergi Mahkemesinin 15/09/2020 tarih ve E:2019/2773, K:2020/2129 sayılı kararı:

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'na 6009 sayılı Kanun'un 7. maddesiyle eklenen ve 01/08/2010 tarihinde yürürlüğe giren "*Elektronik ortamda tebliğ*" başlıklı 107/A maddesinin 6637 sayılı Kanun ile değiştirilen hâli şu şekildedir:

"Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ yapılacak kimselere, 93 üncü maddede sayılan usullerle bağlı kalınmaksızın, tebliğe elverişli elektronik bir adres vasıtasıyla elektronik ortamda tebliğ yapılabilir.

(Ek fıkra: 7/4/2015-6637/5 md.) Elektronik ortamda tebliğat, muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonunda yapılmış sayılır.

Maliye Bakanlığı, elektronik ortamda yapılacak tebliğle ilgili her türlü teknik altyapıyı kurmaya veya kurulmuş olanları kullanmaya, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir."

Dava konusu 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin 13/04/2019 tarihinde elektronik tebliğat yoluyla, 28/01/2019 tarih ve 6 takip numaralı ödeme emrinin ise 16/12/2019 tarihinde posta yoluyla tebliğ edildiği, davacının asıl borçlu şirketin yönetim kurulu üyeliğinden 25/12/2015 tarihli genel kurul kararıyla ayrıldığı bu hususun 12/01/2016 tarih ve 8991 sayılı Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi'nde ilan edildiği görülmektedir.

Olayda, davalı idarenin savunma dilekçesi ve ekinde ibraz edilen elektronik tebliğ evrakı incelendiğinde, dava konusu 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin 13/04/2019 tarihinde elektronik ortamda davacıya tebliğ edilmesi üzerine, tebliğ tarihinden itibaren on beş gün içinde, en geç 28/04/2019 tarihinde dava açılması gerekirken yasal dava açma süresi sona

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

erdikten sonra 23/12/2019 tarihinde dava açılması nedeniyle davanın değinilen ödeme emirleri yönünden süre aşımı yönünden reddi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Dava konusu 6 takip numaralı ödeme emri yönünden ise bu ödeme emri içeriğinde yer alan yargı harcına ait (2) No.lu ihbarnamenin asıl borçlu şirkete 29/12/2017 tarihinde tebliğ edildiği, borcun ödenmemesi ve şirketin mal varlığına ulaşılabilmesi üzerine bu ödeme emrinin düzenlendiği anlaşılmıştır. Anılan amme alacağının vade tarihinde davacının şirketin kanuni temsilcisi olmadığı, dolayısıyla bu alacağın ödenmesi bakımından yerine getirmediği bir ödevden söz edilemeyeceğinden mezkur ödeme emrinde hukuka uygunluk bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Mahkeme bu gerekçeyle 28/01/2019 tarih ve 6 takip numaralı ödeme emri yönünden davanın kabulüne karar vererek anılan ödeme emrini iptal etmiş; 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirleri yönünden davayı süre aşımı nedeniyle reddetmiştir.

Tarafların istinaf istemlerini inceleyen İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 6. Vergi Dava Dairesinin 25/02/2021 tarih ve E:2020/3005, K:2021/723 sayılı kararı:

Vergi Dava Dairesi, istinaf istemlerine konu kararın usul ve hukuka uygun olduğu ve kaldırılmasını gerektiren bir nedenin bulunmadığı gerekçesiyle istinaf istemlerini reddetmiştir.

Tarafların temyiz istemlerini inceleyen Danıştay Üçüncü Dairesinin 07/06/2024 tarih ve E:2023/3869, K:2024/3889 sayılı kararı:

i. Vergi Dava Dairesi kararının, dava konusu 28/01/2019 tarih ve 6 takip numaralı ödeme emri yönünden davalının istinaf isteminin reddine ilişkin hüküm fıkrası yönünden yapılan inceleme:

Vergi Dava Dairesi kararının değinilen hüküm fıkrası aynı hukuksal nedenler ve gerekçeyle hukuka uygun bulunmuştur.

ii. Vergi Dava Dairesi kararının, dava konusu 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirleri yönünden davacının istinaf isteminin reddine ilişkin hüküm fıkrası yönünden yapılan inceleme:

Davacı adına kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin 08/04/2019 tarihinde internet vergi dairesi bünyesinde oluşturulan elektronik ortamda gönderildiği, bu tarihi izleyen beşinci günün sonunda 13/04/2019 tarihinde tebliğ edilmiş sayıldığı, davacı tarafından tebligattan 14/12/2019 tarihinde haberdar olduğu belirtilerek 23/12/2019 tarihinde dava açıldığı anlaşılmıştır.

Anayasa'nın 35. maddesi ile herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu kurala bağlanmış, 73. maddesinde ise herkes, kamu giderlerini karşılamak üzere, mali gücüne göre, vergi ödemekle yükümlü kılınmıştır.

213 sayılı Kanun'un 107/A maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca verilen yetkiye dayanılarak hazırlanan ve 27/08/2015 tarih ve 29458 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No:456)'nin, "3. Tanımlar" başlıklı kısmında elektronik tebligat adresi, Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından internet vergi dairesi bünyesinde oluşturulacak

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

tebliğe elverişli elektronik ortam olarak tanımlanmıştır. Tebliğ'in tebligat tarihinde yürürlükte olan hâliyle *"5.4 İnternet Vergi Dairesi Kullanıcı Kodu, Parola ve Şifresi Edinme"* başlıklı bölümünde, elektronik tebligat sistemini kullanmak üzere, Tebliğ ekinde yer alan elektronik tebligat talep bildirimi ile bildirimde bulunan mükelleflere vergi dairesince, müracaat anında sistemden üretilen internet vergi dairesi kullanıcı kodu, parola ve şifreyi ihtiva eden kapalı bir zarf verileceği; Tebliğ'in *"6. Elektronik Tebligatın Gönderilmesi ve Muhatabına İletilmesi"* başlıklı kısmında, 213 sayılı Kanun hükümlerine göre tebliği gereken evrakın, elektronik imza ile imzalanacağı ve (tebligat tarihinde yürürlükte olan hâliyle) vergi dairesi adına Başkanlık tarafından tebliğ yapılacak muhatapın elektronik tebligat adresine iletileceği; elektronik tebligat sistemine internet vergi dairesi üzerinden erişileceği ve internet vergi dairesi kullanıcı kodu, parola ve şifresine sahip olan gerçek ve tüzel kişilerin şifreleriyle elektronik tebligat adreslerine ulaşacağı düzenlenmiştir.

19/10/2019 tarih ve 30923 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No:456)'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Sıra No:511) ile Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No:456)'nin *"6. Elektronik Tebligatın Gönderilmesi ve Muhatabına İletilmesi"* başlıklı bölümüne, kendisine elektronik ortamda tebligat yapılacak muhatap tarafından elektronik tebligat sistemine başvuru sırasında veya daha sonra bildirilen mobil telefon numarasına ve/veya e-posta adresine, kendisine gönderilen tebligata ilişkin bilgilendirme mesajı gönderilebileceği, bilgilendirme mesajının herhangi bir nedenle muhataba ulaşmamış olmasının tebligat süresini ve geçerliliğini etkilemeyeceği hususu eklenmiştir.

Kişilerin mülkiyet hakkına müdahalede bulunan vergilendirme süreci, tarh, tebliğ, tahakkuk ve tahsil olmak üzere dört safhadan oluşmaktadır.

Tebliğ, hukuki bir işlemde ilgili kimsenin haber almasını sağlamak için, yetkili makamın kanuni şekilde yazı veya ilan ile yapacağı belgelendirme işlemi olup amaç, işlemin muhatapı açısından yasal haklarını kullanabilmesine olanak tanımak; işlemi tesis eden idare açısından da hakkında işlem tesis edilen kişilerin hukuki sorumluluklarını yerine getirip getirmediklerini tespit etmektir.

Vergilendirmeyi ilgilendiren ve hüküm ifade eden hususların muhataplarına nerede ve nasıl tebliğ edileceği 213 sayılı Kanun'un ilgili maddelerinde belirlenmiştir.

213 sayılı Kanun'a 6009 sayılı Kanun'un 7. maddesiyle eklenen 107/A maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca verilen yetkiye dayanılarak hazırlanan ve 27/08/2015 tarihinde yayımlanan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No:456) ekinde yer alan *"Elektronik Tebligat Talep Bildirimi Formu"*hun muhatapları tarafından doldurulması suretiyle idareye başvuruda bulunulması durumunda internet vergi dairesi bünyesinde tebliğe elverişli elektronik ortam oluşturularak, ilgiliye internet vergi dairesi kullanıcı kodu, parola ve şifre verilecektir. Anılan Tebliğ'de tebligatın yeni bir türü olan söz konusu uygulamanın nasıl işleyeceği ve muhatapın yükümlülükleri Maliye Bakanlığı tarafından izah edilirken üzerinde durulan bir husus da

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

elektronik ortama tebligat gönderildiği takdirde muhatabın SMS veya e-posta ile bilgilendirilmesidir.

"Elektronik Tebligat Talep Bildirimi Formu"ndaki "*Bilgilendirme Tercihleri*" bölümünde yer alan "*Kısa Mesaj Servisi*" ve "*E-posta*" seçeneklerinden birini veya her ikisini seçen muhataplara elektronik ortamda tebligat yapılması durumunda ilgililerin Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan açıklamalar doğrultusunda tarafına SMS veya e-posta ile bilgilendirme yapılacağına dair haklı beklentiye girmesi kaçınılmazdır.

Anayasa Mahkemesinin 17/04/2008 tarih ve E:2005/5, K:2008/93 sayılı kararında belirtildiği üzere Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan hukuk devletinin temel ilkelerinden biri "belirlilik"tir. Bu ilkeye göre, yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır, uygulanabilir ve nesnel olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfî uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi de gereklidir. Belirlilik ilkesi, hukuksal güvenlikle bağlantılı olup birey, yasadan, belirli bir kesinlik içinde, hangi somut eylem ve olguya hangi hukuksal yaptırımın veya sonucun bağlandığını, bunların idareye hangi müdahale yetkisini doğurduğunu bilmelidir. Ancak bu durumda kendisine düşen yükümlülükleri öngörebilir ve davranışlarını ayarlayabilir. Hukuk güvenliği, normların öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılmaktadır.

Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No:456)'nde değişiklik yapan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No:511)'in yayımlandığı ve yürürlüğe girdiği 19/10/2019 tarihine kadar muhatabına elektronik ortamda tebligat yapıldığında, mükelleflerin SMS veya e-posta ile bilgilendirilip bilgilendirilmeyeceğine dair bir düzenleme bulunmamakta olup bahsi geçen değişiklik ile bilgilendirme mesajının herhangi bir nedenle muhatabına ulaşmamış olmasının tebligat süresini ve geçerliliğini etkilemeyeceği belirtilerek söz konusu durum açıklığa kavuşturulmuştur.

Bu durumda, 19/10/2019 tarihine kadar vergilendirme işlemiyle ilgili tarafına elektronik tebligat yapılan ve "*Bilgilendirme Tercihleri*" bölümünde yer alan "*Kısa Mesaj Servisi*" ve "*E-posta*" seçeneklerinden birini veya her ikisini seçen ya da tercihlerini daha sonra bildiren muhataplara SMS veya e-posta ile bilgilendirme mesajı da gönderilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Bu nedenle, davacı tarafından "*Elektronik Tebligat Talep Bildirimi Formu*"nda "*Kısa Mesaj Servisi*" ve/veya "*E-posta*" ile bildirim talebinde bulunup bulunulmadığı, bulunulmuş ise davalı idarece SMS veya e-posta ile bilgilendirme yapıp yapılmadığı hususları araştırılarak yeniden bir karar verilmek üzere 28/01/2019 ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirleri yönünden davayı süre aşımı yönünden reddeden Vergi Mahkemesi kararına yöneltilen istinaf isteminin reddi yolundaki Vergi Dava Dairesi kararının sözü edilen hüküm fıkrasının bozulması gerekmektedir.

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

iii. Karar sonucu:

Daire bu gerekçeyle Vergi Dava Dairesi kararının 28/01/2019 tarih ve 6 takip numaralı ödeme emrine ilişkin hüküm fıkrasını onamış; aynı tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerine ilişkin hüküm fıkrasını bozmuştur.

İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 6. Vergi Dava Dairesinin 30/09/2024 tarih ve E:2024/3204, K:2024/2951 sayılı ısrar kararı:

Vergi Dava Dairesi, aynı hukuksal nedenler ve gerekçeyle ilk kararında ısrar etmiştir.

TEMYİZ EDENLERİN İDDİALARI: Davacı tarafından, Danıştay Üçüncü Dairesinin kararında yer verilen hukuksal nedenler ve gerekçeyle ısrar kararının bozulması gerektiği ileri sürülmektedir.

Davalı tarafından, temyize konu kararının aleyhe olan hüküm fıkrasının hukuka aykırı olduğu belirtilerek bozulması gerektiği ileri sürülmektedir.

TARAFLARIN SAVUNMALARI : Taraflarca cevap verilmemiştir.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ KARDELEN ATİK'İN DÜŞÜNCESİ: Anayasa Mahkemesinin 15/01/2026 tarih ve E:2025/94, K:2026/11 sayılı kararı ile 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 107/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "...tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye..." bölümü Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edilmiştir. Yayımından dokuz ay sonra yürürlüğe girmesi kararlaştırılan bu iptal hükmü, 03/04/2026 tarih ve 33213 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır. Anılan kararda, mükelleflerin elektronik adres kullanmaya, vergi idaresince yapılacak tebligatları elektronik posta yoluyla kabule zorlanması ve elektronik posta adresine yapılan tebligata hukuki sonuçlar bağlanmasının mahkemeye erişim hakkına yönelik bir sınırlama teşkil ettiği vurgulanmıştır (AYM, 15/01/2026, E:2025/94, K:2026/11, § 21). Ayrıca, elektronik adres kullanma zorunluluğu getirme, kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları belirleme ve elektronik tebliğe ilişkin usul ve esasları düzenleme konularında temel ilke ve esaslar kanunda gösterilmeksizin idareye yetki tanınmasının, mahkemeye erişim hakkının kanunla sınırlanması ilkesiyle bağdaşmadığı ifade edilmiştir (AYM, 15/01/2026, E:2025/94, K:2026/11, § 27).

Anayasa Mahkemesince iptal hükmünün yürürlüğünün ileri bir tarihe bırakılması, yasama organına yeni düzenleme yapması için süre tanınması ve doğabilecek hukuki boşluğun önlenmesi amacına yöneliktir. Bu nedenle, iptal kararının yürürlük tarihinin ertelenmiş olması, Anayasa'ya aykırılığı saptanan bir kanun hükmünün, derdest davalarda uygulanmasına imkân vermemektedir. Zira aksi yöndeki bir kabul, Anayasa'nın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ile hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacaktır.

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

Bu durumda, dava konusu ödeme emirlerinin elektronik ortamda tebliğ edilmesine dayanak teşkil eden kanun hükmünün Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olması karşısında, kanuni dayanaktan yoksun kalan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 456) düzenlemeleri uyarınca yapılan elektronik tebligata, dava açma süresini başlatan bir hukuki sonuç bağlanması mümkün değildir. Anayasa Mahkemesinin anılan kararında yer alan gerekçeler doğrultusunda, uyuşmazlıkta dava açma süresinin elektronik tebliğ tarihi esas alınarak işletilmesinin davacının mahkemeye erişim hakkına müdahale teşkil ettiği açıktır.

Bu itibarla, davacının ödeme emirlerini öğrendiğini beyan ettiği tarih dikkate alınarak uyuşmazlığın esasının incelenmesi gerekirken, temyize konu kararın, Vergi Mahkemesi kararının, davanın süre aşımı nedeniyle reddi yolundaki hüküm fıkrasına yöneltilen istinaf başvurusunun reddine ilişkin hüküm fıkrasına yönelik davacının temyiz isteminin kabulü ile anılan hüküm fıkrasının bozulması gerektiği; temyize konu kararın, yargılamanın önceki aşamasında kesinleşen hüküm fıkrasına (posta yoluyla tebliğ edilen 28/01/2019 tarih ve 6 takip numaralı ödeme emri yönünden) yönelik davalının temyiz isteminin ise incelenmeksizin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulunca, dosya tekemmül ettiğinden yürütmenin durdurulması istemi hakkında karar verilmeksizin, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE :

MADDİ OLAY:

Konsad Dış Ticaret ve Pazarlama Anonim Şirketine ait kamu alacağının tahsili amacıyla kanuni temsilci sıfatıyla davacı adına düzenlenen 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirleri 213 sayılı Kanun'un 107/A maddesi uyarınca elektronik ortamda, 28/01/2019 tarih ve 6 takip numaralı ödeme emri ise posta yoluyla tebliğ edilmiştir. Davacı tarafından 23/12/2019 tarihinde dava açılmıştır.

İLGİLİ HUKUK:

A. İlgili Mevzuat:

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın üçüncü kısmının üçüncü bölümünün "II. Yüksek mahkemeler/A. Anayasa Mahkemesi" başlıkları altında yer alan "7. Anayasaya aykırılığın diğer mahkemelerde ileri sürülmesi" alt başlıklı 152. maddesinin 6771 sayılı Kanun ile değişik hâli şu şekildedir:

"Bir davaya bakmakta olan mahkeme, uygulanacak bir kanun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasaya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar davayı geri bırakır.

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

Mahkeme, Anayasaya aykırılık iddiasını ciddi görmezse bu iddia, temyiz merciince esas hükümlerle birlikte karara bağlanır.

Anayasa Mahkemesi, işin kendisine gelişinden başlamak üzere beş ay içinde kararını verir ve açıklar. Bu süre içinde karar verilmezse mahkeme davayı yürürlükteki kanun hükümlerine göre sonuçlandırır. Ancak, Anayasa Mahkemesinin kararı, esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar gelirse, mahkeme buna uymak zorundadır.

Anayasa Mahkemesinin işin esasına girerek verdiği red kararının Resmî Gazetede yayımlanmasından sonra on yıl geçmedikçe aynı kanun hükmünün Anayasaya aykırılığı iddiasıyla tekrar başvuruda bulunulamaz."

Anayasa'nın yukarıda anılan maddeyi izleyen "8. Anayasa Mahkemesinin kararları" alt başlıklı 153. maddesinin 6771 sayılı Kanun ile değişik hâli şu şekildedir:

"Anayasa Mahkemesinin kararları kesindir. İptal kararları gerekçesi yazılmadan açıklanamaz. Anayasa Mahkemesi bir kanun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin tamamını veya bir hükmünü iptal ederken, kanun koyucu gibi hareketle, yeni bir uygulamaya yol açacak biçimde hüküm tesis edemez.

Kanun, Cumhurbaşkanlığı kararnamesi veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.

İptal kararının yürürlüğe girişinin ertelendiği durumlarda, Türkiye Büyük Millet Meclisi, iptal kararının ortaya çıkardığı hukuki boşluğu dolduracak kanun (...) teklifini öncelikle görüşüp karara bağlar.

İptal kararları geriye yürümez.

Anayasa Mahkemesi kararları Resmî Gazetede hemen yayımlanır ve yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzelkişileri bağlar."

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'na 6009 sayılı Kanun'un 7. maddesiyle eklenen ve 01/08/2010 tarihinde yürürlüğe giren "Elektronik ortamda tebliğ" başlıklı 107/A maddesinin 6637 sayılı Kanun ile değiştirilen, dava konusu 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin tebliğ edildiği tarihte yürürlükte olan hâli şu şekildedir:

"Bu Kanun hükümlerine göre tebliğ yapılacak kimselere, 93 üncü maddede sayılan usullerle bağlı kalınmaksızın, tebliğe elverişli elektronik bir adres vasıtasıyla elektronik ortamda tebliğ yapılabilir.

(Ek fıkra: 7/4/2015-6637/5 md.) Elektronik ortamda tebligat, muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonunda yapılmış sayılır.

Maliye Bakanlığı, elektronik ortamda yapılacak tebliğle ilgili her türlü teknik altyapıyı kurmaya veya kurulmuş olanları kullanmaya, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir."

B. İlgili Yargı Kararı:

Anayasa Mahkemesinin ilgili kararı:

Anayasa Mahkemesinin 03/04/2026 tarih ve 33213 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 15/01/2026 tarih ve E:2025/94, K:2026/11 sayılı kararıyla, 213 sayılı Kanun'un 107/A maddesinin üçüncü fıkrasının "...tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye..." şeklindeki bölümü Anayasa'ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptal edilmiş ve iptal hükmünün, kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiştir. Kararın ilgili bölümleri şu şekildedir:

"...

25. Kanun koyucunun, mahkemeye erişim hakkına ilişkin güvencelere aykırı olmamak kaydıyla tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirme, kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirleme hususunda takdir yetkisinin bulunduğu açıktır. Kuralla vergilendirmeye ilişkin olarak hüküm ifade eden işlemlerin tebliği konusunda kimlerin elektronik adres alma zorunluluğuna tabi olacağını, kimlere elektronik ortamda tebliğ yapılacağını, elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirleme hususunda Bakanlık yetkili kılınmıştır.

26. Vergilendirme geniş bir düzenleme alanını ilgilendirmektedir. Vergilendirmeye ilişkin olarak hüküm ifade eden işlemlerin elektronik ortamda tebliği konusunda kimlere elektronik ortamda tebligat yapılabileceği, elektronik adres kullanma imkânının geniş olmadığı yer, faaliyet ve sektörlerin durumunun gözetilip gözetilmeyeceği, elektronik adres kullanma zorunluluğunun hangi koşullarda başlayacağı ve sona ereceği gibi hususların Kanun'da açıkça düzenlenmediği görülmektedir. Kanun, tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğunu getirme ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirleme hususlarında Bakanlığın yetkili olduğunu hüküm altına almakta ancak bu yetkinin sınırlarına ilişkin temel ilkeleri ortaya koymamaktadır.

27. Bu itibarla temel ilke ve esaslar kanunda belirlenmeksizin elektronik adres kullanma zorunluluğu getirme, kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirleme hususlarında idareye yetki tanınmasının mahkemeye erişim hakkının kanunla sınırlanması ilkesiyle bağdaşmadığı sonucuna varılmıştır.

28. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 13. ve 36. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir."

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

i. Davacının temyiz istemi yönünden yapılan inceleme:

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2025/33

Karar No : 2026/279

Tebliğ, hukuki bir işlemten ilgili kimsenin haber almasını sağlamak için yetkili makamın kanuni şekilde yazı veya ilan ile yapacağı belgelendirme işlemidir. Kamu yararını gerçekleştirmek üzere tesis edilen idari işlemlerin ilgisine tebliğ edilmesinde amaç, işlemin muhatabının yasal haklarını kullanabilmesine imkân tanımak ve yerine getirmesi gereken yükümlülüklerden haberdar olmasını sağlamaktır.

Kamu alacaklarının tahsili amacıyla idarenin ilgililere ödeme emri tebliğ etmesiyle hak düşürücü nitelikte olan dava açma süresi başlamakta ve bu süre geçirildikten sonra yargı mercileri nezdinde dava açma hakkı yitilmektedir. Bu nedenle, ödeme emrinin tebliğ edilmesinin muhatabı bakımından dava açma süresini başlatan hukuki sonuçlar doğurabilmesi, ancak, tebliğin kanuni dayanağının bulunması ve kanunda öngörülen usule uygun şekilde gerçekleştirilmiş olması hâlinde mümkündür. Tebliğin muhataplarının Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan hak arama özgürlüğünün bir unsuru olan mahkemeye erişim hakkının korunup etkin bir biçimde kullanılabilmesi de tebliğin bu şekilde yapılmasını gerekli kılar.

Uyuşmazlıkta, davacı tarafından, anonim şirkete ait kamu borçlarının tahsili amacıyla kanuni temsilci sıfatıyla adına düzenlenen ve elektronik ortamda tebliğ edilen dava konusu 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerine ilişkin olarak Gelir İdaresi Başkanlığının İnternet Vergi Dairesi Portalı (<https://intvrg.gib.gov.tr>) üzerinden alınan e-tebligatlara ilişkin ekran sorgulama çıktıları dosyaya sunulmuştur. Anılan çıktılarından, ödeme emirlerinin 08/04/2019 tarihinde vergi dairesince elektronik ortamda gönderildiği, bu tarihi izleyen beşinci günün sonunda 13/04/2019 tarihinde tebliğ edilmiş sayıldığı, davacının ise söz konusu ödeme emirlerini 14/12/2019 tarihinde okuduğu anlaşılmaktadır. Davacı, ödeme emirlerinin okunduğu 14/12/2019 tarihinde tebliğ edildiğini ileri sürerek 23/12/2019 tarihinde bakılan davayı açmıştır.

Öte yandan, davacının yargılama sürecinde dava dosyasına sunduğu istinaf ve temyiz dilekçelerinde, elektronik tebligat sistemine dâhil olmak amacıyla şahsen herhangi bir başvuruda bulunmadığını, bu konuda özel yetki içeren bir vekâletname ile yetkilendirilmiş temsilcisi aracılığıyla yapılmış bir başvurunun da mevcut olmadığını öne sürdüğü görülmektedir. Ayrıca, davalı tarafından anılan ödeme emirlerinin 13/04/2019 tarihinde elektronik tebligat yoluyla tebliğ edildiği savunulmuş ise de, davacının e-devlet sisteminde kendi adına kayıtlı telefon numarasına veya elektronik posta adresine herhangi bir bildirim, kısa mesaj (SMS) ya da elektronik posta gönderilmediğini, bu yönde bir bildirim yapıldığına ilişkin herhangi bir kayıt veya belgenin de dava dosyasına sunulmadığını ileri sürdüğü anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık bu aşamada, davacı adına kanuni temsilci sıfatıyla düzenlenen 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin elektronik ortamda usulüne uygun bir şekilde tebliğ edilip edilmediğinin ve bu tebligatla dava açma süresinin başlayıp başlamadığına ilişkindir.

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2025/33

Karar No : 2026/279

Uyuşmazlığın çözümünde, öncelikle, vergilendirme işlemlerinin elektronik ortamda tebliğ edilmesiyle ilgili 213 sayılı Kanun'un 107/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "...tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye..." ibarelerinin Anayasa Mahkemesinin yukarıda anılan kararıyla iptal edilmesinin ve iptal hükmünün yürürlüğe girmesinin ertelenmesinin somut uyuşmazlığa etkisi değerlendirilmelidir.

İlk olarak, Anayasa Mahkemesince iptal hükmünün yürürlüğe girmesinin ileri bir tarihe bırakılması, yasama organına yeni düzenleme yapması için süre tanınması ve doğabilecek hukuki boşluğun önlenmesi amacına yöneliktir. Bu nedenle, iptal kararının yürürlük tarihinin ertelenmiş olması, Anayasa'ya aykırılığı saptanan bir kanun hükmünün, derdest davalarda uygulanmasına imkân vermemektedir. Aksi yöndeki bir kabul, Anayasa'nın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ile hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacaktır.

İkinci olarak, Anayasa'nın 152. maddesinin üçüncü fıkrası ile 153. maddesinin son fıkrası dikkate alındığında somut norm denetimi yolunun işletilmesi suretiyle yapılan başvuru neticesinde verilen iptal kararının, kararın Resmî Gazete'de yayımlandığı tarih itibarıyla derdest olan ve Anayasa'ya aykırılık iddiasının ileri sürüldüğü uyuşmazlık bakımından uygulanacağına tereddüt bulunmamaktadır. Ancak bu kararın etkisinin, sadece Anayasa'ya aykırılık iddiasının ileri sürüldüğü uyuşmazlıkla sınırlı olmadığı, iptal kararının Resmî Gazete'de yayımlandığı tarih itibarıyla derdest olan tüm uyuşmazlıklar yönünden de geçerli olduğu değerlendirilmektedir.

Zira, iptal edilen kural uyarınca kazanılmış hakların ortadan kaldırılmasına yol açacak sonuçların önlenmesi amacıyla kabul edilen Anayasa Mahkemesinin iptal kararının geçmişe etkili sonuç doğurmayacağı ilkesinin, Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edilen kuralın uygulanmasına ilişkin idari işlemin hukuka aykırı olduğu iddiasıyla iptali istemiyle açılan ve hâlen görülmekte olan davalarda da uygulanacağına kabulü hukuk devleti ve Anayasa'nın üstünlüğü ilkeleriyle bağdaştırılamaz. Dolayısıyla Anayasa Mahkemesinin iptal kararının geçmişe yürümezliği ilkesine dayanarak iptal kararının Resmî Gazete'de yayımlandığı tarihte derdest olan diğer davalarda idari işlemin dayanağı kuralın iptal edilmiş olduğuna ilişkin hukuki durum görmezden gelinerek hüküm verilemez.

Bu durumda, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 107/A maddesinin üçüncü fıkrasının, Anayasa Mahkemesinin 15/01/2026 tarih ve E:2025/94, K:2026/11 sayılı kararıyla iptal edilen "...tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye..." şeklindeki kuralına dayanılarak bu karardan önce açılmış ve bakılmakta olan işbu uyuşmazlıkta karar verilmesi mümkün değildir.

Bu itibarla, uyuşmazlığa konu olayın gerçekleştiği koşullar bağlamında, 213 sayılı Kanun'un 107/A maddesinin üçüncü fıkrasının söz konusu bölümünün Anayasa Mahkemesince iptal

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

edilmiş olması, davacının yargılamanın önceki aşamalarında ileri sürdüğü elektronik tebligat sistemine dahil olma yönünde bir başvurusunun bulunmadığı iddiasının aksini ispatlayacak herhangi bir belgenin idarece dosyaya sunulmamış olması ve davacıya 08/04/2019 tarihinde elektronik ortamda gönderilen ve 13/04/2019 tarihinde tebliğ edilmiş sayılan tebligattan davacının 14/12/2019 tarihine kadar haberdar olmadığına sabit olması karşısında, Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 456) düzenlemelerine dayanılarak dava konusu 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin elektronik ortamda usulüne uygun bir şekilde tebliğ edildiğinin kabul edilmesi ve bu tebligata dava açma süresini başlatan bir sonuç bağlanması hukuken mümkün değildir.

Bu nedenlerle, davacı tarafından dava dilekçesinde dava konusu 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin öğrenildiği tarih olarak belirtilen 14/12/2019 tarihinden itibaren on beş gün içinde açılan davanın süresi içinde açıldığı sonucuna varıldığından, uyuşmazlığın esası incelenmek suretiyle karar verilmesi gerekirken Vergi Mahkemesi kararının davanın süre aşımı yönünden reddi yolundaki hüküm fıkrasına yöneltilen istinaf isteminin reddine dair ısrar kararının anılan hüküm fıkrasının bozulması gerekmektedir.

ii. Davalının temyiz istemi yönünden yapılan inceleme:

Yargılamanın önceki aşamasında bölge idare mahkemesi kararının, vergi mahkemesi kararının, 28/01/2019 tarih ve 6 takip numaralı ödeme emri yönünden davanın kabulüne ilişkin hüküm fıkrasına davalı tarafından yöneltilen istinaf isteminin reddine dair hüküm fıkrası Danıştay Üçüncü Dairesince onanmak suretiyle kesinleşmiştir.

Vergi mahkemesi kararının, 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirleri yönünden davanın süre aşımı nedeniyle reddine dair hüküm fıkrasına davacı tarafından yöneltilen istinaf isteminin reddine dair kararın, Danıştay Üçüncü Dairesince bozulması üzerine bölge idare mahkemesince bozulan kısım ile birlikte kesinleşen kısım yönünden de hüküm kurularak ısrar kararı verilmiştir.

İsrar kararında, yargılamanın önceki aşamasında kesinleşen hüküm fıkrası yönünden de karar verilmiş olması, bölge idare mahkemesi kararının kesinleşen hüküm fıkrasının yeniden temyizen incelenmesini olanaklı kılmayacağından, davalının kararın sözü edilen hüküm fıkrasına yönelttiği temyiz iddialarının incelenmesi mümkün bulunmamaktadır.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

- 1- Davacının temyiz isteminin **KABULÜNE**,
- 2- İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 6. Vergi Dava Dairesinin 30/09/2024 tarih ve E:2024/3204, K:2024/2951 sayılı ısrar kararının aleyhe olan hüküm fıkrasının

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

BOZULMASINA oyçokluğuyla,

3- Davalının temyiz isteminin **İNCELENMEKSİZİN REDDİNE** oybirliğiyle,

4- Yeniden verilecek kararda karşılanacağından, yargılama giderleri hakkında hüküm kurulmasına gerek bulunmadığına,

5- Yürütmenin durdurulması istemi hakkında karar verilmediğinden, yatırılan yürütmenin durdurulması harcının istemi hâlinde davacıya iadesine,

22/04/2026 tarihinde kesin olarak karar verildi.

Danıştay

Başkanvekili	7.Daire Başkanı	9.Daire Başkanı	3.Daire Başkanı	3.Daire Üyesi
Mahmut	Hamit Ümit	Abdurrahman	Hanifi	Muammer
VURAL	AKSOY	GENÇBAY	DOĞAN	TOPAL
(XX)				

7.Daire Üyesi	7.Daire Üyesi	9.Daire Üyesi	9.Daire Üyesi	9.Daire Üyesi
Abdullah	Adil	Zeynep	Mehmet Ali	Battal
ARTUNÇ	MEMİŞ	KENAN	GÜMÜŞ	ÖĞÜT
	(X)			

7.Daire Üyesi	3.Daire Üyesi	3.Daire Üyesi
Abdullah	Abdurrahman	Yüksel
AYGÜN	MADAN	NAVDAR

X - KARŞI OY:

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın üçüncü kısmının üçüncü bölümünün "II. Yüksek mahkemeler/A. Anayasa Mahkemesi" başlıkları altında yer alan "7. Anayasaya aykırılığın diğer mahkemelerde ileri sürülmesi" alt başlıklı 152. maddesinin 6771 sayılı Kanun ile değişik hâlinde, bir davaya bakmakta olan mahkemenin, uygulanacak bir kanun

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar davayı geri bırakacağı; üçüncü fıkrasında Anayasa Mahkemesinin, işin kendisine gelişinden başlamak üzere beş ay içinde kararını verip açıklayacağı, bu süre içinde karar verilmezse mahkemenin davayı yürürlükteki kanun hükümlerine göre sonuçlandıracağı, ancak, Anayasa Mahkemesinin kararı, esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar gelirse, mahkemenin buna uymak zorunda olduğu; Anayasa'nın yukarıda anılan maddeyi izleyen *"8. Anayasa Mahkemesinin kararları"* alt başlıklı 153. maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde ise Anayasa Mahkemesinin kararlarının kesin olduğu; üçüncü fıkrasının 6771 sayılı Kanun ile değişik hâlinde, kanun, Cumhurbaşkanlığı kararnamesi veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümlerinin, iptal kararlarının Resmî Gazete'de yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkacağı, gereken hâllerde Anayasa Mahkemesinin iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabileceği, bu tarihin, kararın Resmî Gazete'de yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemeyeceği; dördüncü fıkrasının 6771 sayılı Kanun ile değişik hâlinde, iptal kararının yürürlüğe girişinin ertelendiği durumlarda, Türkiye Büyük Millet Meclisinin, iptal kararının ortaya çıkardığı hukuki boşluğu dolduracak kanun teklifini öncelikle görüşüp karara bağlayacağı; beşinci fıkrasında, iptal kararlarının geriye yürümeyeceği; altıncı fıkrasında, Anayasa Mahkemesi kararlarının yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzel kişileri bağlayacağı kuralına yer verilmiştir.

Yukarıda sözü edilen hükümler birlikte değerlendirildiğinde, mahkemelerce, görülmekte olan bir davada uygulanacak bir kanun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesi hükümlerinin Anayasa'ya aykırı olduğu sonucuna varılarak iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması üzerine itiraz yoluna başvuru olan davada verilen esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar Anayasa Mahkemesi kararının gelmesi hâlinde davaya bakan mahkemenin iptal kararına uyması zorunludur. Bu ayırksı durum dışında, Anayasa Mahkemesi kararının yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemde iptal edilen hükme göre tesis edilen idari işlemlere karşı açılmış davalarda, yargısal denetimin, Anayasa Mahkemesi kararının yürürlüğe gireceği tarihe kadar geçerli olan iptal edilen hüküm uyarınca yapılması gerekmektedir. Aksinin kabulü, Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye yürümezliği ilkesi ile Anayasa'nın üstünlüğü ve hukuki güvenlik ilkesini zedeleyeceği gibi hukuki karışıklık ve kaos ortamının doğmasına da neden olacaktır.

Nitekim, Anayasa Mahkemesinin 12/12/1989 tarih ve E:1989/11, K:1989/48 sayılı kararında, *"Anayasa'da, iptal kararları idarî davalarda olduğu gibi düşünülmemiş ve iptal edilen kuralın baştan beri geçersiz duruma geldiği esası benimsenmemiştir. Türk Anayasal sisteminde, 'Devlete güven' ilkesini sarsmamak ve ayrıca devlet yaşamında bir karmaşaya neden olmamak için iptal kararlarının geriye yürümezliği kuralı kabul edilmiştir. Böylece hukuksal ve*

T.C.
DANIŞTAY
VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2025/33
Karar No : 2026/279

nesnel alanda etkilerini göstermiş, sonuçlarını doğurmuş bulunan durumların, iptal kararlarının yürürlüğe gireceği güne kadarki dönem için geçerli sayılması sağlanmıştır." gerekçesine yer verilmiştir.

Anayasa Mahkemesinin başka bir kararında ise Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrası gereği, Anayasa Mahkemesince iptal edilen kanun hükmünün, iptal kararının Resmî Gazete'de yayımlandığı tarihte, Anayasa Mahkemesince daha ileri bir tarih belirlenmiş ise o tarihte yürürlükten kalkacağı, aynı maddenin beşinci fıkrası gereği ise Anayasa Mahkemesi iptal kararlarının geriye yürümeyeceği, dolayısıyla, Anayasa Mahkemesince iptal edilen bir kanun hükmünün, iptal kararının yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yürürlükten kalkacağı ve iptal kararları geriye yürümeyeceği için de bu kanun hükmüne göre tesis edilmiş işlemlerin geçerliliklerini sürdürecekleri, nitekim Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin de hukuki kesinlik ilkesi gereği Anayasa Mahkemesi iptal kararlarının geriye dönük olarak haklar tesis etmeyeceğini kabul ettiği ifade edilmiştir (AYM, B. No:2013/5053, 07/07/2015, § 31).

Anayasa Mahkemesinin 16/07/2014 tarih ve B. No:2013/6099 sayılı bireysel başvuru kararında da, 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 10. maddesinin beşinci fıkrasında yer alan *"Türk Ceza Kanununun 305, 318, 319, 323, 324, 325 ve 332 nci maddeleri hariç olmak üzere, İkinci Kitap Dördüncü Kısımın Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlarda, Ceza Muhakemesi Kanununda öngörülen tutuklama süresi iki kat olarak uygulanır."* kuralı Anayasa Mahkemesince iptal edilmişse de, iptal kararının derhâl uygulanmasının kamu düzenini ihlal edeceği değerlendirilerek iptal hükmünün, kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesine karar verildiği belirtilerek iptal edilen hüküm esas alınmak suretiyle başvurucunun tutukluluk süresinin azami süreyi aşmadığı, dolayısıyla Anayasa'nın *"Kişi hürriyeti ve güvenliği"* başlıklı 19. maddesinin üçüncü fıkrasındaki kanunilik şartının ihlal edilmediğine karar verilmiştir.

Bu durumda, davacı tarafından ısrar kararına yöneltilen temyiz istemi hakkında, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 107/A maddesinin dava konusu 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin tebliğ edildiği tarihte yürürlükte olan hâli uyarınca değerlendirme yapılmak suretiyle karar verilmesi gerektiği oyu ile karara katılmıyoruz.

Danıştay

Başkanvekili

Mahmut

VURAL

7.Daire Üyesi

Adil

MEMİŞ